

[Ministeren for Grønland.]

Ud over den lovbefalede prøve, der blev foretaget i Frederikshavn af statens skibstilsyn i forbindelse med skibets aflevering, blev der før afrejsen fra København på den kgl. grønlandske handels plads afholdt båd- og katastrofemanøvre i overværelse af skibsinspektøren, og manøveren forløb tilfredsstillende. Efter de foreliggende telegrafiske meddelelser fra oprejssende passagerer blev der endvidere på opturen til Grønland afholdt forskriftsmæssig bådmønstring af alle ombordværende.

Efter afleveringen den 17. december blev skibet på den kgl. grønlandske handels plads udrustet og lastet, samtidig med at dets maskineri blev gennemgået og efterprøvet.

Som planlagt afgik skibet fra København den 7. januar kl. 10. På vejen op gennem Sundet blev samtlige funktioner efterprøvet af teknisk sagkyndige fra Handelen og fra leverandørerne af maskinanlæg og navigationsinstrumenter. Skibsinspektøren var, da han forlod skibet kl. 15 ud for Helsingør, forvisset om, at alt om bord var i orden.

I henhold til skibsførerens instruks var skibet bestemt til at anløbe Julianehåb, Godthåb, Holsteinsborg og Sukkertoppen. Afgangen fra Sukkertoppen var skønsmæssigt anslået til at skulle finde sted den 26. januar. Dette skøn viste sig at holde, idet skibet gik fra Sukkertoppen den nævnte dato kl. 17³⁰ grønlandsk tid. Ud over de i fartplanen nævnte anløb fik skibet til opgave at foretage et yderligere anløb af Julianehåb på tilbageturen, hvilket naturligt måtte medføre en forlængelse af rejsen, og skibet afgik fra Julianehåb den 29. januar kl. 21¹⁵ grønlandsk tid.

Ulykken indtraf i området syd for Kap Farvel den 30. januar kl. 13⁴⁵ grønlandsk tid, altså 16½ time efter, at det havde forladt Julianehåb, og de første SOS-signaler blev opfanget af vejrstationen Prins Christians Sund kl. 14¹⁴. Efter opgivelse fra Julianehåb var vejret fint ved afgang. Der blæste en sydlig vind, styrke 4-5; det var let skyet, god sigt, og temperaturen var ÷ 3°. Også for Kap Farvel-området forelå der ved afsejlingen gode vejrudsigter. Disse slog desværre ikke til, idet vejret i dette område blev dårligt i løbet af den 30. januar. Et i nord-nordøstlig retning hurtig-

gående lavtryk fremkaldte i dagens løb stærk nordøstlig vind, styrke 8-9 med snebyger, og forholdene må derfor skønnes af have været særdeles vanskelige for skibet, efter at kollisionen var sket.

Begivenhederne efter ulykken er blevet refereret så udførligt i pressen, at jeg formentlig ikke her i detaljer behøver at give en redegørelse for de bestræbelser, der fra alle sider blev iværksat for at komme det nødstedte skib til hjælp. Straks efter udsendelsen af det første nødsignal gik redningstjenesten i gang under ledelse af kontreadmiral J. Jegstrup og politimester C. F. Simony, som netop på dette tidspunkt befandt sig i Grønmedal, og fra alle sider blev der vist den mest resolute og opofrende indsats. En lille tysk trawler, „Johannes Krüss“ på ikke mere end ca. 400 t, som var i nærheden af m/s „Hans Hedtoft“, da ulykken indtraf, arbejdede sig igennem det oprørte, isfyldte hav frem til den opgivne position, men nåede desværre ikke rettidigt frem, selv om den havde radioforbindelse med m/s „Hans Hedtoft“ og havde radiopejling af skibet. Også det amerikanske kystbevogtningsskib „Campbell“ samt hele det amerikanske og canadiske redningsapparat for dette område trådte straks i funktion med stort opbud af flyvemaskiner, men også her forhindrede vejret hjælpen i at nå frem i tide.

Hvorledes begivenhederne på m/s „Hans Hedtoft“ har udviklet sig efter kollisionen, er det desværre kun muligt at gisne om. Noget tyder på, at begivenhederne har udviklet sig hurtigere end forudset om bord. Der blev således ikke fra skibet givet meddelelse om forsøg på at forlade det. Det er tænkeligt, at skibet af en eller anden årsag pludselig er gået ned; vi ved intet herom. Ud over kollisionen med isfjeldet rapporterede skibet i sine første meldinger kun, at vandet trængte ind i maskinrummet. Kl. 17³³ lokal tid meddelte det imidlertid direkte til Prins Christians Sund: „Vi synker langsomt, behøver øjeblikkelig assistance“, og igen kl. 17⁵⁰ med usikre morsetegn: „Vi synker nu“. Senere hørtes m/s „Hans Hedtoft“ kl. 18⁶, og det allersidste, der hørtes fra skibet, var fire pejlestreger, der blev afbrudt ved den femte kl. 18⁹.

Eftersøgningen blev i de følgende dage fortsat med de forannævnte skibe og med